

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1073 31 tháng 1 năm 2016

Thơ ngỏ

Nguyên lý

*Nguyên lý cao siêu từng chuyển chiếu
Thâm giao thanh tịnh cảm thông nhiều
Qui nguyên thiên giác giao duyên đẹp
Chuyển thức quân bình hạnh đức siêu*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 13/05/2006 đến 19/05/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Sóng động là sao?
- 2) Quân bình qui một là sao?
- 3) Tự thức tâm là sao?
- 4) Nơi nơi là chỗ nào?
- 5) Đi đến nơi nơi để học hỏi?
- 6) Qui y Phật Pháp để làm gì?
- 7) ui nhập một để làm gì?

<p>1) Hai Không, 13-05-2006 8 : 30 AM <i>Hỏi : Sống động là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa sống động là vui tiến Kệ : <i>Thân tâm an lạc người người muốn Thức giác bình tâm ý thân bàn Qui một thực hành trong chơn giác Quân bình qui một tâm hành tốt</i></p>	<p>2) San Jose, 14-05-2006 8 : 35 PM <i>Hỏi : Quân bình qui một là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa quân bình qui một là cơ tạng đã đạt được trật tự và hướng thẳng về Trời Kệ : <i>Thành tâm tu luyện hướng về Trời An vui thực tập tự nghĩ ngơi Hướng Trời thanh nhẹ qui hội tụ Giải tiến không ngừng tự thức tâm</i></p>
<p>3) San Jose, 15-05-2006 12 : 30 AM <i>Hỏi : Tự thức tâm là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa tự thức tâm là tự thấu triệt Kệ : <i>Thấu triệt rõ rệt chuyện đạo đời Minh tâm sáng suốt tâm tự thức Giải tỏa phiền ưu ngưng bớt đời Thành tâm tu luyện hiểu nơi nơi</i></p>	<p>4) San Diego, 16-05-2006 12 : 45 AM <i>Hỏi : Nơi nơi là chỗ nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa nơi nơi là chỗ đi đến Kệ: <i>Đi đến nơi nơi đều tự hiểu Chuyển hóa thâm sâu rõ các miền Sống vui ổn định tâm thanh thân Thức giác chính mình tự đào sâu</i></p>
<p>5) San Diego, 17-05-2006 2: 00 AM <i>Hỏi: Đi đến nơi nơi để học hỏi?</i></p> <p>Đáp: Thừa đi đến nơi nơi để học hỏi thực tế hơn Kệ: <i>Nơi nơi đều khác cần học hỏi Cần khôn qui một đều ban chiếu Thấu triệt tình ta rất nhiệm màu Qui y Phật Pháp không giờ dứt</i></p>	<p>6) San Diego, 18-05-2006 8 : 05 AM <i>Hỏi : Qui y Phật Pháp để làm gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa qui y theo Phật để được thanh nhẹ Kệ : <i>Học theo Phật để được dễ tiến hóa Thành tâm dứt khoát không mê chấp Vui tu thanh nhẹ tiến tới hoà Cần khôn vũ trụ qui nhập một</i></p>
<p>7) San Diego, 19-05-2006 8 : 15 AM <i>Hỏi : Qui nhập một để làm gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa qui nhập một để học hỏi Kệ : <i>Học hỏi triển miên mới sống yên Thành tâm tu luyện qui đường đạo Thức giác chính mình đạt an yên Qui y Phật pháp chiều sâu tiến</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Học Nhẫn Học Hòa

*Quý thương các bạn khắp nơi,
Nhớ Trời xây dựng nhớ đời dạy ta.
Học thêm chữ nhẫn chữ hòa,
Học qua đời đạo học xa học buồn.*

*Học sao trở lại cội nguồn,
Học buông trần trước, học xây đắp tình.
Học cho sớm đạt chữ mình,
Học thương học nhớ qui hình Trời ban.*

*Quý thương nhớ bạn khắp nơi,
Nhớ Trời xây dựng nhớ đời dạy ta.
Học cho tâm suốt tâm an,
Học mang thượng trí học bàn thượng căn.*

*Học phần giải đáp khó khăn,
Học ăn, học ở, học nhẫn, học hòa.
Rõ người, rõ cả cái ta,
Chung hòa thuận tiến chung hòa đến nơi.*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Long Beach, California, 1982*

(Đại Hội kỳ I, 1982. Long Beach, California – U.S.A.)

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

12-9-1986 Khóa 1, TV Quy Thúc: Vấn Đạo 3

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, tối hôm nay chúng con xin phép Thầy để chúng con được tiếp tục phần vấn đáp về đạo pháp. Dạ, xin mời đạo hữu CHM ở thiền đường Paris lên.

Ban đạoCHM: Kính thưa Thầy, kính thưa huynh đệ tử muội. Thưa Thầy, Thầy thường dạy chúng con: “Chúng ta tu đây, là tu cho ba cõi một lượt”, xin Thầy giải thích thêm cho chúng con rõ.

Ông Tám: Ba cõi trong cái Tiểu Thiên Địa của chúng ta là có thượng, trung, hạ, mà bất đồng nhưt thì không minh được với ba cõi ở bên trên. Cho nên, chúng ta tu sửa lại trật tự từ ba cõi thượng, trung, hạ: thượng là bộ đầu, ngay trung tim Trung Thiên thế giới tại bản thể này, hạ giới từ rún xuống. Ba nơi đó đều có cảnh thanh nhẹ ở bên trong, mà nếu mà chúng ta chưa có mụn cái phương pháp tu Thiền để khai thông lập lại trật tự đó, thì chúng ta không mong gì biết ba cõi Thiên, Địa, Nhân ở bên trên. Cho nên những người tu Thiền, lần lần họ quy Không, rồi họ mới tự thông cảm và tự thức; lúc đó họ xem kinh, họ mới rõ lý. Còn nếu mà không lập lại trật tự cho chính mình, cứ học hoài rồi quên hoài, và không có minh bạch được cái

chơn lý là cái gì, cái sự bắt buộc của luồng điện là cái gì. Cho nên ba luồng điện của ba giới đó, là đại bi, đại trí, đại dũng, mà ở trong cái cơ thể của chúng ta có, chúng ta khai thông nó ra, quân bình mới tương ứng được cái Đại Bi, Đại Trí, Đại Dũng của Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, ba cõi Thiên, Địa, Nhân ở bên trên có phải là trùng hợp với lại Tam Thiên không?

Ông Tám: Đúng. Ai chứng minh? Con người tu, hành đạo, khai thông Tiểu Thiên Địa, phát huệ, mới tìm tòi ra chơn lý, mới biết rằng Trung Thiên Thế Giới ở đâu, Đại Thiên Thế Giới ở đâu, Niết Bàn ở đâu? Đó, cũng do con người mà biết thanh lọc trở lại, chơn lý thanh điển mới hòa với Tam Thanh được. Chúng ta có, bây giờ chúng ta lại đi xài phí thôi! Chúng ta tu, càng ngày càng tiết dục và không có đem xài phí, hoang phí bất cứ cái luồng điện nào. Tinh, khí, thần trong cơ thể chúng ta quy một, thì Tam Huê nó mới trụ đánh, thì lúc đó nó mới hòa cảm ở bên trên. Càng hòa cảm ở bên trên, thì biết được cái tiền căn và cái hậu kiếp của chúng ta thế nào, chúng ta hiểu được. Còn nếu mà chưa hòa được, chưa lập lại trật tự, làm sao thấy được ở bên trên? Cho nên, sự liên hệ nó luôn luôn là ba, cái nào cũng ba: cơ thể con người cũng ba; Thiên, Địa, Nhân, ba; rồi ba mươi ba tầng trời; cứ ba, ba, ba, ba, mà tiến hóa lên trên. Đó, cho nên tất cả, cả Càn Khôn Vũ Trụ, mọi người thức tâm viết ra những cái gì cũng là ở trong đó rồi, cho ba hết, ba giới chớ không phải một giới đâu. Kỳ thật chúng ta đang sống, điều khiển cái Tiểu Thiên Địa này liên hệ với ba giới, không phải một giới. Không có người chúng ta không sống, không có Trời không có sống, mà không có đất chúng ta không có sống. Thiên Địa Nhân liên hệ không ngừng nghỉ, mà chúng ta còn so sánh với Thiên Địa Nhân vì chúng ta thiếu thanh tịnh mà không thấy thôi, nếu thấy rồi là hòa làm một. Đó, nó mới liên hệ với Tam Thanh ở bên trên. Cho nên những vị thiêng liêng đã giáng lâm xuống thế gian, là thể xác chúng ta, thiêng liêng đang làm chủ cái thể xác này nè, rồi bên kia cũng có thiêng liêng đang sống vậy; mà chúng ta không thanh tịnh và không mở ra, thì đâu có hòa cảm được mà thấy người ta đang làm cái gì?

Cho nên, càng thanh tịnh rồi chúng ta thấy, thấy té ra rõ lẽ rõ rệt như vậy, không có gì sai chạy và chúng ta không có tránh được cái gì hết, đều sắp đặt hết. Mà chúng ta mở ra rồi thì chúng ta tiến, tiến, càng tiến thì càng có cơ hội học thêm và càng mở trí thêm. À, rồi mới thấy ta là bất diệt và vô cùng ở chỗ đó. Còn nếu không hành, không thấy đâu! Lý thuyết nói vậy, nhưng mà cứ sợ chết à! Còn cái này hành rồi, xuất ra rồi, đâu có sợ gì chết nữa? Cái đó là đương nhiên phải học, cái bài học sanh-tử phải học mà để tiến hóa. Còn nếu mà sanh mãi mãi, người ta đâu có giáng lâm xuống đây rồi bỏ đi làm chi? Người ta ở đây hoài hoài, chớ người ta lại có cái ngày phải ra đi, chết để ra đi. Cho nên, tất cả tôn giáo cũng cầu hồn và cầu siêu, cái đó là chứng minh cho phần hồn bất diệt.

Bạn đạo: Dạ, như Thầy vừa giảng là Thiên, Địa, Nhân, nghĩa là Trời, Đất và con người, chớ không phải Thiên-đàng, Địa-ngục và con người?

Ông Tám: Thiên-đàng, Địa-ngục, nó cũng ba giới vậy! Địa-ngục là do đâu? do tâm; mà trời do đâu? do tâm; đất do đâu? do tâm. Mà tâm chúng ta thiếu thanh tịnh, thì lúc đó đâu có biết sử dụng cái gì đâu? Đất thiếu gì! Khoa học bây giờ đang sử dụng đất đó, và chúng ta đang cạp đất mà tưởng là mình đây mình ngon lắm! Cái gì cũng từ dưới đất chuyển hóa lên, phân bón đủ thứ là chuyển hóa cho nuôi dưỡng tâm thân của chúng ta, và ta đang mang một cái xác bằng đất mà không biết, tưởng ta khác hơn đất, không khác đâu! Một ngày nào hột cát các bạn đang đạp ở dưới chun rồi nó sẽ phủ đầu các bạn. Không có chôn hột cát được, hột

cát lúc nào nó cũng là chủ chúng ta hết, thấy không? Chủ cái thể xác hết.

Bạn đạo: Dạ, xin mời bác HVN lên hỏi câu hỏi về điểm đạo.

Bạn đạo N: Thưa Thầy giải rõ cho chúng con điểm đạo là gì?

Ông Tám: Điểm đạo là chúng ta, thường thường chúng ta làm người, hay xen chuyện người ta, thị phi mất quân bình. Bây giờ chúng ta trở lại quân bình rồi trong thanh tịnh, và trình độ càng ngày càng tu thiền lên rồi mới thấy rõ điểm đạo. Cái đem mà điểm đạo đó, là các bạn ngồi thiền trong thanh tịnh và quên tất cả những nhà cửa, thế gian, thế sự, quên hết, mà cảm thấy trong một giây phút, một giây chút xíu thôi, sung sướng vô cùng, chiếu rọi trong tâm can các bạn, mà hằng ngày cứ lưu luyến, nhớ cái đó, là đã điểm đạo rồi. Nên nhớ chỗ này: nếu chúng ta trì niệm danh Phật A Di Đà, thì chúng ta thấy rõ một luồng điện chiếu chớp nhoáng, là Ngài đã điểm đạo cho chúng ta. Mà tới ngày mai thì cái tâm hồn của chúng ta nó cởi mở vô cùng, và nó chỉ truy tầm đạo lý, mà nó thích nghe những cái triết lý, chứ không có bao giờ nó từ chối như xưa, nghe thấy chơn lý là chán, buồn ngủ, không có nữa. Là người đã được điểm đạo thì mới truy tầm chơn lý, và hòa tan với chơn lý để đi học tiến hóa. Cho nên cái giây phút điểm đạo là cái trình độ chúng ta tới, cũng như dự thi, mà đi tới thanh tịnh thì Đại Thanh Tịnh sẽ chiếu chúng ta. Nếu chúng ta niệm A Di Đà Phật thì A Di Đà Phật chiếu; chúng ta tưởng Jesus Christ, tưởng Chúa, thì cái giây phút đó là các bạn sẽ thấy nó hoàn toàn khác lạ, tươi sáng tâm hồn và thay đổi hết, có thể đập ngực nói tôi là con người mới mà không dám xưng với người thế gian. Đó, được điểm đạo là vậy.

Bạn đạo N: Thưa Thầy, có một vài lần, con nghe Thầy nói: “Tôi điểm đạo chị”, hoặc “Tôi điểm đạo anh” là những người, những hành giả đã được đi tới cái cao siêu rồi phải không Thầy?

Ông Tám: Đi được trình độ nhẹ mới được cái phần thanh điện ngự trong tâm hồn của họ. Điểm là dẫn tiến cho họ, là đó là nó được sự liên hệ trách nhiệm của bên trên cứu vớt, hằng cứu vớt, thì những người mà được điểm đạo hồng bao giờ họ lo âu trước những cảnh đó. Họ thấy rằng, sự tiến hóa đương nhiên phải có nếu tôi tiếp tục dự, không có bị ngăn đoạn.

Bạn đạo N: Thưa Thầy, sẵn đây con hỏi Thầy thêm một câu hỏi: trái tim nó đập, có nhiều người có cảm giác thấy trái tim, hình như là trái tim nó đập dưới cằm, dưới bụng, hay là ở lưng, hay là ở đầu; cái đó là tại bệnh lên máu hay là tại ...

Ông Tám: Cái đó là bị lên máu, còn cái điện nó không có đập vậy. Cái thức của điện nó khác; còn nghe đập ùng ùng, đó là trái tim mình có bệnh; còn cái mà sự thanh nhẹ, kêu bằng nó ngồi nhưng mà nó cảm thấy “Không”, cái đó là điện bộ đầu, không có cái gì bện bện.

Bạn đạo N: Thưa Thầy nói rõ con hiểu, ngồi mà thấy “Không” là thế nào? Nó có rút trên này không?

Ông Tám: Đó nó rút đó. Đó nó là điện đó.

Bạn đạo N: Nó rút như vậy mới là rút, còn nó đập đó là tại máu hả?

Ông Tám: Đó là tại máu trong cơ tạng thôi, nhưng mà cái đó cũng phải tập tành cho nó mở nữa. Nó càng

mở thì nó thừa tiếp với thanh điện, rồi sau này nó vừa nhắm mắt là nó sáng hết rồi. Nhưng mà cái cơ tạng, phải chú ý cái cơ tạng, nhiều khi bị máu cao nó cũng có cái trường hợp đó. Vì ăn mặn quá, ăn đồ kích thích quá, nó phải có.

Bạn đạo N: Dạ thưa Thầy, có nhiều khi Thầy rút, nhiều bạn đạo: “Anh rờ thử trên đầu tôi nghe trái tim đập”.

Ông Tám: Cái đó là khác, cái đó là khi mà rờ đầu tôi thì tôi chuyển là nó mới đập, chứ không phải là khi không nó đập. Khi không nó đập là một cái bịnh đó, mà mình dụng ý chuyển thì nó phải đập. Cái đó là mình điều khiển bằng luồng điện của chính mình, cái đó nó khác. Khi mà anh chú ý, anh nói rằng: anh cho nó đập thì nó đập, mà anh cho nó ngưng thì nó ngưng, cho nhịp bao nhịp thì nó nhịp bao nhiêu, là anh mới có quyền điều khiển nó, cái cơ tạng này, cái ngũ hành này.

Bạn đạo: (dịch lại) Kính thưa Thầy, Thầy đã giảng rằng, phía bên tay trái đó là thuộc về cái nghiệp của trong kiếp này, bên tay mặt đó thuộc về cái nghiệp tiền kiếp. Thì cô Jacqueline muốn hỏi Thầy, muốn xin Thầy giải thích thêm về vấn đề này.

Ông Tám: Cho nên cái phía bên tay trái đó, luôn luôn bịt cái con mắt bên này, dòm thấy nó sao? Nóng hơn, đó là liên hệ với cái điện của mặt trời. Cho nên làm cái gì cũng nóng tánh lắm, dòm thấy là muốn giải quyết liền; mà giải quyết nóng quá thì cái nghiệp nó sẽ nhờ trở lộn lại. Rồi còn cái nghiệp của tiền kiếp nó ẩn tàng ở bên trong này nè, lâu lâu nó mới xảy ra, mà xảy ra bất ngờ mà mình không hiểu tại sao mình làm sai như vậy được? Không hiểu được! Còn cái phía bên tay trái, mình hiểu được. Tôi tấn công người đó, tôi sẽ đánh người đó, tôi sẽ hại người đó, tôi sẽ giết người đó, người đó sẽ đau khổ cho biết. Còn cái này tự nhiên nó xảy ra, khi không buồn, không biết buồn gì? cái gì buồn? Vui, mà không biết cái gì vui? Tại sao? Lý do gì? Cái đó là đã ẩn tàng ở bên trong lâu rồi. Bây giờ tu, Soi Hồn nó mở lần lần, hai cái nó đụng chạm với nhau quân bình rồi mới thấy, mới thấy chân lý.

Ông Tám: Cái pháp Soi Hồn, làm sao nó có thể giải quyết hai cái luồng điện đó trở lại quân bình thay vì động loạn? Cho nên, cái soi hồn này là hai cái xuất điểm tìm một giao điểm, sau nó liên hệ nhau rồi nó mới chạy tròn nó phóng ra, lúc đó nó quân bình rồi. Nó quân bình rồi cái chuyện gì xảy ra đó, mình ở trong cái bình tâm thanh tịnh. Nó xảy ra thầy kệ nó, mình ngồi đó coi coi nó biến thể thế nào, mình mới quyết định, lúc đó mình không rước nghiệp vào tâm. Cái việc mà mới xảy ra, mình nhào vô mình ăn thua, đó là mình rước nghiệp vào tâm. Còn cái mình Soi Hồn đây, là cái luồng điện nóng đó nó sẽ từ đêm nào nó cũng xuất phát ra. Những cái chương trình mà giận ai, ghét ai, muốn nói chuyện với ai, là nó ra cả chương trình; rồi nó sẽ tê chỗ này, nó nặng chỗ này, rồi nó tê chỗ này, rồi tới đây là nó đi mất, không còn nữa. Chúng ta bịt như thế này là tất cả những cái gì chúng ta cũng tha thứ được, nhưng mà cần cái Soi Hồn để cho nó tập trung, tập trung rồi nó mới phát triển, phát triển nó mới gom tụ, lúc đó nó mới đi về cái luồng điện quân bình của cái Thánh Thai. Trong lúc mình giáng lâm bằng điện, bây giờ mình phải trở về bằng điện, nó mới quy hội về cái Thánh Thai được

Bạn đạo: Tiếp theo đây, xin mời các đạo hữu nào có những thắc mắc gì lên tự do trình bày để được học hỏi thêm.

Ông Tám: Cơ hội hiếm có, hỏi là trả lời liền, phục vụ liền. À, mình nên hỏi nhiều, bỏ ổng lắm!

Bạn đạo: Con kính thưa Thầy, con nghe Thầy nói rằng thở 6 hơi hoặc là 12 hơi; như con đó, con thở, thế nào mình thở là mình chứng nhận nó là đúng cái hơi thở của mình?

Ông Tám: Hơi thở, người ta nói rằng: “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu”. Bây giờ, con có cảm thấy đầy rún chưa? Khi con hít vô, con cảm thấy nó đầy rún, thì con giữ cái thể đầy rún đó, liên tục hít vô đầy ngực, rồi lên bộ đầu; là tập vậy để chi? Để cho hơi càng ngày càng dài. Con người mạnh nhờ cái gì? Nhờ cái nguyên khí đầy đủ; mà cái phương pháp này là lập lại nguyên khí của chính hành giả, thì con người nó tươi, thấy không? Con thấy Thầy, sáu mươi mấy tuổi, đêm nào cũng phải hít chớ. Nếu không hít thở, làm sao cái cơ thể nó được mạnh dạn, mà lời nói nó được trong vắt như vậy? Nhờ cái nguyên khí đầy đủ. Còn nếu Thầy mà đi chơi bời, hay đi ăn nhậu, hay này kia kia nọ, là nói không được đâu! Hơi nói không được bởi vì đâu có đủ hơi, thấy chưa? Thì mình lập lại cái nguyên khí đó, thì lúc nào tiếng nói nó cũng rõ rết và khỏe mạnh. Đó, thì con thấy, khi mà con hít vô con cảm thấy nó đầy rún chưa? Cho nên để có cái pháp Chiếu Minh để dạy con lập cho nó đầy rún, đầy bụng; tập cái rún với cái thận thôi. Đó, thì khi mà Chiếu Minh mình làm được, thì ngồi mình cũng làm được vậy, thấy không?

Bạn đạo: Dạ thưa, thí dụ như, giờ con xin phép hỏi Thầy, như con bây giờ con thở, nên thở Pháp Luân Thường Chuyển nhiều hay là ...

Ông Tám: Không nhiều, 6 lần tới 12 lần là đủ rồi.

Bạn đạo: Dạ, như con, con thấy, sao cái hơi con nó không có được dài?

Ông Tám: Nó không được dài, thì con cố gắng từ từ. Con nhiều khi con ăn uống thiếu thốn nữa, thấy hông? Ờ, thì nó không có được dài, con phải ăn cái gì cho nóng, cơm cũng phải nóng, đồ ăn cũng phải nóng, bởi vì mình ăn chay mà, mình nhờ cái dương khí nhiều hơn. Chớ còn đừng ăn cái đồ âm, uống nước lạnh, con càng ngày càng yếu hơn. Cái âm khí nhiều quá không tốt. Con ăn cái dương khí nhiều thì trong người nó khỏe, vì ăn chay con đâu có ăn cái gì nhiều hơn, thấy hông?

Bạn đạo: Dạ, vậy là con thở Pháp Luân Thường Chuyển nhiều được, vậy là con thở 6 tới 12 hơi thôi hả Thầy?

Ông Tám: 6 tới 12 đủ rồi, được cái ăn thua con ngồi thiền; còn cái hơi con tập, phải đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu; tập thết nó dài, có gì đâu? Nhiều khi tụi con làm biếng, chắm xì dầu ăn cái rồi. À, hông được, cũng phải ăn cho nó đầy đủ, vì cái thể xác này đang phục vụ, đang trả cái nợ trần gian, đang làm việc. Con có cái áo bận, con có cái nhà ở, con phải làm việc cho mọi người, thì tự nhiên con phải ăn đầy đủ chất bổ chứ, thấy hông?

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, con tối hôm kia con ngồi thiền, con thấy một làn sóng, con thiền đó, con thấy một làn sóng biển trước mắt con, và hai bữa nay con tiếp nhận được cái luồng điện thanh ở bên tai con.

Ông Tám: Nhưng mà phải kéo lên trung tim bộ đầu niệm Phật. Đó là cái cốt yếu tu của cái pháp này là đi về giải thoát, vì nếu chúng ta không gom thì bề trên có nhắc chúng ta đó, cũng không có kéo chúng ta được. Cho nên phải gom lên trung tim và bỏ tất cả những cái tiếng nghe từ xung quanh. Giữ cái “Không” làm chánh, thì tự nhiên đi xa, đi nhẹ thôi và sáng suốt hơn. Không cần thấy, nhưng mà hỏi ra là mình thấy liền,

mình minh liền, biết liền, giải liền, thì cái đó nó khác, trong cái kêu bằng thanh tịnh. Còn mà chờ nghe những cái lời nhắc nhở này kia kia nọ, không đúng. Những cái đó phải bỏ hết. Đó là phương tiện để cho người ta thấy rằng có cõi bên kia, bây giờ tôi cố gắng tôi tiến về cõi bên kia, thì bên kia người ta vui đón mình, hiểu chưa? Mình cứ nhờ bên kia hỗ trợ cho tôi, mách cho tôi chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, mình còn cái tánh ý lợi dụng, làm sao mà phát triển được? Không phải người tu! Tu phải dừng mãi trong thanh tịnh, thấy chưa? Tu mà còn ôm cái chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ là động thôi! Những lời minh triết của bên trên xuống là kêu người đừng ý lại và tha lực, cái đó là không nên, cái đó nó làm cho mình bê trễ thôi, và không tiến được. thực hành tiến tới đích, thấy chưa? Không lời nào mà kêu bằng ý lại và này kia kia nọ.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bác NGUYỄN KÍCH, là thân phụ bạn đạo Nguyễn Văn Thích tại Florida, từ trần ngày 22 tháng 1 năm 2016 (nhằm ngày 14 tháng 12 năm Ất Mùi âm lịch), hưởng thọ 86 tuổi, được sớm siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Nguyễn Văn Thích thành kính tri ân.

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh bạn đạo Trịnh Trương Cẩm (bà con cô cậu với gđ anh Vương Thanh Sơn), sanh ngày 28 tháng 2 năm 1950, đã từ trần vào ngày 19 tháng 1 năm 2016 (ÂL 10 tháng 12 năm Ất Mùi) tại thành phố Kitchener, Ontario, Canada, hưởng thọ 67 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.

Chân thành cảm ơn.

Nam Mô A Di Đà Phật

Gđ Bác Tám - Vương Thanh Sơn - Trịnh Trương Thủy

3) Xin quý đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Anh quốc :Colin Vearncombe từ trần ngày 26/01/2016 tại Corcaigh, Ái Nhĩ Lan, hưởng dương 53 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Anh cũng là ca sĩ nổi tiếng với ca khúc Wonderful Life (1986) và anh đã tham dự Khóa Sống Chung Âu Châu 2010 tại Đức Quốc.

Cảm ơn quý bạn đạo

Tuyên & Johan

Bạn đạo Anh Quốc

Thơ bạn đạo

Lưỡng-Nghi tự truyện,

Lưỡng-Nghi hiệp nhất phân hai,
Phân hai khữ bán, còn lại nữa thôi.
Nửa phần chịu đấm ăn xôi,
Xôi nào đâu thấy, trà nhâm đỡ buồn.
Trà nhâm ngậm đắng khó buồn,
Mồm cảm, lòng ức, truy tầm lý sâu.
Lý sâu Không Sắc Không Mầu
Không Tranh Không Chấp Không Mầu Đổ Đen.

Ho Hue (CA)

Tu Sửa

Học hành tu sửa cùng giúp nhau
Đừng lười học hành luôn dôi trau
Tu pháp Vô Vi cấm làm biếng
Luyện rèn tâm pháp đường tu mau
Xây dựng tâm thanh ta trì trí
Dụng pháp niệm Phật bớt cầu nhàu
Giữ tâm an tịnh điều hoà khí
Tu tâm sửa tánh điển thanh giàu

Thủy Bùi. Missouri 1/24/2016

Giữ Giới

Tu đạo càng luôn phải sửa mình
Nhận lỗi sửa sai thật nghiêm minh
Trì giới, kính Thầy điều trọng yếu
Tu hành sửa tiến mới quân bình

Quân bình chỉ nói bằng miệng mình
Không dẫn thân hành làm sao mình
Phải đi vào trước tìm thanh điển
May ra chứng nghiệm chữ quân bình

Vì thế tu hành phải giữ giới
Thầy dạy giữ giới dù ăn chơi
Đó là trật tự người tu đạo
Hành thông nguyên lý đạo như đời

Thủy Bùi Missouri 1/19/2016